

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mir-Hossein Mousavi

Title: Mousavi's Statement #17 Regarding the Events of Bloody Ashura

Language: English, Persian

Western Date: 1 January 2009

Persian Date: 11 Dey 1389

Source: <http://www.facebook.com/notes/mir-hossein-mousavi-myr-syn-mwswy/bynyh-mwswy-dr-mwr-d-wqy-sw-r-w-ps-z-n-mousavis-statement-regarding-bloody-ashura-/231350482605>,
<http://www.kaleme.org/1388/10/11/klm-7047>

Mousavi's Statement #17 Regarding the Events of Bloody Ashura

Mir Hossein Mousavi in his first statement after the tragedies of Ashura '09, while strongly criticizing the brutal confrontations of the government's forces against the mourning nation of Iran, offers his five stage solution for a resolution to the current critical situation. While considering people's protests on the days of Ashura and Tasua (one of the holiest religious holidays) spontaneous, in his five stage solution, he emphasizes on the administration, the parliament and the judiciary accepting direct responsibility in front of the nation, legislating a transparent law for elections that can create trust in the public, releasing the political prisoners and restoring their dignity and honour, recognizing freedom of press, media, and the people's right of having legal demonstrations. Without singling out the martyrdom of his own nephew in the recent events, Mousavi reiterates that he has no fear of becoming one of the martyrs who lost their lives in their quest for their religiously and nationally legitimate demands since the

election and adds that his blood is not redder than those martyred. He emphasizes that by ordering the execution, murder or imprisonment of Karoubi, Mousavi, and those similar to them the problem will not be solved. The leader of the Green movement in this statement considers the people's protests on this year's Ashura and Tasua spontaneous and strongly criticizes the brutal confrontations of the government's forces against the mourning nation of Iran.

Mir Hossein Mousavi's complete statement is as follows:

In the name of God the Compassionate and the Merciful
It was constantly told to me and [my] friends that if we don't issue any statements, people would not take to the streets and would quit their protests and demands, and peace would return to the country. I, as one of those accompanying the great Green movement of the people, was not in favour of this idea and believed that things would not go back to normal unless the necessary reforms based on the clear principles of the constitution were carried out.

For the commemoration of Ashura, despite several requests, neither Karoubi, Khatami, myself nor any other friend issued any statement. Yet, people spontaneously came to the scene and showed that the extensive social networks formed spontaneously during and after the election, would not wait for statements and announcements. While, people neither had any accompanying or encouraging newspaper nor had the benefit of the state-run television and radio which is supposed to be bipartisan, fair and wise, yet all the nations and people of the world witnessed that in the middle of a storm of threats, propaganda, insults and godless callings, the mourners of Imam Hossein (Prophet Mohammad's grandson) on this holly day (Ashura), while calling on Hossein, peacefully and without chanting any radical slogans took to the streets and squares [of the cities] which they had chosen themselves; and this time again

faced provocative actions. Unbelievable brutalities like running people over by cars, shooting at people by the plain clothes militia that today their identity is not hidden from anyone and every day their faces and the faces of their puppeteers get more and more unveiled, created a disaster that its consequences will not leave the political scene of our country anytime soon.

Watching the shocking footages of Ashura shows that if sometimes slogans and actions moved toward unacceptable radicalism, it is because of throwing innocent people of bridges and heights, shootings, running them over by cars and assassinations. It is interesting that in some of these footages, people were seeing their [religious] brothers behind the faces of the oppressive police and Basij forces and in that critical situation and on that deafening and hateful day they were trying to protect them from any harm. If the state-run television and radio had the slightest bit of fairness, in order to calm the atmosphere and bring people closer together, it would have shown a little of these scenes. But no way! The progress of events after Ashura and the extent of arrests and other government's actions showed that the authorities are repeating the same past mistakes this time in a greater scale and think that the policy of terror is their only solution.

Assume that with all the arrests, brutalities, threats, and shutting the mouths of newspapers and media you can silence people for a few days, how do you solve the change in people's view of the establishment? How do you rectify the lack of legitimacy? How do you change the stunned and blaming views of all people of the world over all this brutality of a government against its own people? What do you do with the problems the country's economy and living conditions that are getting worse because of extreme weakness of the administration? With what backing of expertise, national unity and effective foreign policy, you want to alleviate the shadow of more UN resolutions and the international attempts for gaining more points from our country and our nation?

They think that by pushing back the intellectuals, scholars, academia and political activists, they can return to the day before the election without going back to the

roots of today's country's problems. But those who have studied the history and know a little about the complicated nature of the sociology know that this idea is the result of an illusion for escaping from the reality and seeking refuge to shallow and deceiving actions.

I clearly and bluntly say that the order of execution, murder, or imprisonment of Karoubi,

Mousavi and figures like us will not solve the problem. The announcements made this

Wednesday in Enghelab Square (central Tehran) and before that during the last Friday prayer by some figures affiliated with the establishment will make the consequence of any terrorist act the direct liability of the center [of the establishment] and will make the problem of the current crisis unsolvable. Calling a major portion of the society a bunch of insignificant cows and goats and calling them dirt and straws and declaring the murdering of Imam Hossein's mourners Mobah (religiously allowed) are disasters that are currently happening by a known group and the state-run television and radio. What kind of speech is this that from a government's podium invites people to fight with each other and calls a group the party of God and the other the party of Devil? They announce several times in a short speech to the people that it is a war! Are these remarks call for civil war and riots? Considering the use of religious language and references to Quran's versus and the teaching of the prophet, the knowledgeable Marajeh and clergymen can say what should be done to these kinds of people.

What relates to me as a small member of the society is [the concern over] the reception of any deviation in the path of Islam and our beloved country and the remarks in the past few days, reminds me of the word of Imam Khomeini (peace be upon him) that "Kill us and we will get stronger." I have no worries of becoming one the martyrs that lost in their lives in quest for their religiously and nationally legitimate demands since the election and my blood is not redder than those martyred.

I bluntly say that unless the existence of a serious crisis in the country is recognized, no solution to the problems and issues can be found. Not recognizing the crisis will become the justification for continuation of the oppressive solutions. Recognizing the current crisis can put the solution not in confrontation but rather in national unity. Accusing people of godlessness and collaborating with foreign imperialistic powers and infamous people and appalling movements such as MKO with the hope that it could lead to the physical elimination of some the devotees of Islam and the people is the consequence of closing eyes over the nature of the country's national problems. I, as a devotee, say that MKO with their betrayals and crimes are dead [in the eyes of Iranians]; don't revive them because of hatred and for gaining partisan gains.

Before I offer my solution for getting out of the crisis, I find it necessary to emphasize on the Islamic, national, against foreigners domination and loyal to the constitution nature of us and the Green movement. We are followers of Imam Hossein. We are infatuated with the freedom which that innocent Imam was its harbinger. We are followers of the one who would not tolerate the theft of a jewel from the foot of a Jewish woman in the vast Islamic land (referring to Imam Ali). We believe in a godly interpretation of Islam that considers all human the same and of equal value in creation. [We have] a view that believes in innate dignity of human and does not accept that the attacker receives a different food from what his victim is given or be subject to torture and things like that.

I and my dear friends who many of them are jailed in prisons are serious devotees of the country's independence and suffer that our Islamic market has turned into a deceitful market of foreign goods. We are strongly opposed to the present corruption that is the result of wrong policies and lack of insight. We say that a large and influential organization like IRG cannot defend the country and national interests if it wants to calculate everyday how much the stock market has gone up or down; it will corrupt both itself and the country. We say and are prepared to participate in discussions to show that today wages and benefits of poor,

workers, clerks, and other parts of the nation are sinking a vast corruption. The Green movement is opposed to lie and considers it a home wrecking pest for the country and therefore we consider the [government's] lies in politics, security, economy, culture and other areas a great danger for the country.

We want a truthful, kind and peaceful administration and government based on people's vote that looks at difference in people's views and opinions as an opportunity not a threat. We consider looking into the private lives of people, inquisition, spying, closing down newspapers and limiting media against our prosperous and empowering religion and against the constitution raised from this religion. We consider wasting a cent of the public's money for achieving personal and partisan goals sinful and announce that the national twenty year plot that has been approved by all levels of the establishment today has turned into a worthless piece of paper. We warn that significant competitors in the region with two-digit economic growth are emerging and every day get stronger while unfortunately our government is incapable of establishing the yearly budget, keeping tabs on the country's accounts, safeguarding people's savings, and being responsive in front of the supreme audit court and the parliament.

We are neither affiliated with Americans nor British. We have neither sent greeting cards for the leaders of any powerful countries nor are hoping for their assistance and we know that with determination in international affair every country is after its own nation's interests and we hate those who don't respect the culture and religious and national beliefs of their nations. It is ludicrous to accuse us of insulting Quran and Imam Hossein's Ashura, and tearing apart the picture of Imam Khomeini. Obviously if there has been any disrespect on the day of Ashura, we don't approve but we consider that the worst kind of disrespect is the murders of innocent people and mourners on the day of Ashura and in a month that killing is banned by Islam.

But I think that the solution to the current problems and the present crisis is as follows. Today the situation of the country is like an immense roaring river that massive floods and various events have led to its rising and have caused it to

become mucky. The solution to calm down this great river and clearing its water is not possible in a quick and swift action. Thinking of these kinds of solutions that some should repent and some should make deals and there should be some give and take in order to solve this great problem is in practice going off road. I consider letting streams and springs of fresh clear water into this river to be the solution that will slowly and gradually improve the water and the river. I also believe that it is still not too late and our establishment has the power to do accomplish this importance should it have insight and have a respectful and kind view toward all of the nation and its layers. I describe some of the solutions that like streams and springs of clear water can influence the national atmosphere and improve the situation:

- 1-The administration should be held liable in front of the people, the parliament and the judiciary system so that there would be no unusual supports for the administration in response to its incompetence and ineffectiveness and the administration be held accountable for all the problems it created for the country. For sure if the administration is competent and right it would be able to respond to the people and the parliament, and if it is incompetent and inept, the parliament and the judiciary system would confront it based on the constitution.
- 2-Legislating new and clear election laws in a way that it would regain people's trust in the free and fair elections without meddling and interference. This law should ensure the participation of all the people despite their differences in opinions and views and should prohibit the biased and partisan interference of the authorities in all levels. The primary parties in early days of the revolution can be considered as a model.
- 3-The release of all political prisoners and restoring their dignity and honor. I am sure that this move would be interpreted as a strong point for the establishment rather than a weakness and we know that the defeated political movements are against this solution.
- 4-One of the necessities of the improvement is the release of the banned press and media and letting the shutdown newspapers to publish again. The fear of

free media should be eliminated and the international experience in this matter should be considered. The expansion of the satellite channels and their growing importance and the decisive influence of this media clearly show the inadequacy of the traditional methods and limitations of National TV and radio channels. Signal jamming methods and internet censorship can only be effective for a short time. The only solution is having various free and informed media inside the country. Isn't it time to turn eyes back from beyond our borders to domestic political, cultural and social prosperity by a courageous act and based on trusting the intellectual and innovative forces of the society?

5-Recognizing people's rights for having legal demonstrations and forming parties and groups and abiding to the 27th principle of the constitution. Acting in this matter that can be done with the wisdom and collaboration of all of the country's enthusiasts can replace the battle between the Basij and security forces and people or people and people with an atmosphere of friendship and national affection.

More items can be added to the above list. In my opinion, even a clear small rivulet at this time can be helpful. It is not necessary that all these items be started simultaneously. Witnessing determination in this attempt will help to clear the horizon. And the last word is that all these suggestions can be executed with wisdom, insight and good will and without the need for treaties, negotiations, and political deal makings.

Mir Hossein Mousavi

بیانیه شماره ۱۷ موسوی درباره وقایع عاشورا

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا ابا عبدالله. انى سلم لمن سالمكم و حرب لمن حاربكم و وال لمن والاكم و عاد لمن عاداكم. فياليئتي كنت معكم فافوزا فوزا عظيما

همواره به اینجانب و دوستان گفته می شد که اگر شما اطلاعیه ندهید مردم به خیابانها نخواهند آمد و آنان از اعتراضات و مطالبات خود دست برخواهند داشتو آرامش به کشور برخواهد گشت .بنده به عنوان یک همراه جنبش عظیم سبز مردمی با این نظر موافق نبودم و می اندیشیدم که تا اصلاحات لازم با تکیه بر اصول روشن که می توان آنها را از قانون اساسی استخراج کرد، صورت نگیرد ، آب رفته به جوی باز نخواهد گشت.

برای مراسم عاشورای حسینی علیرغم درخواستهای فراوان، نه جناب حجت الاسلام و المسلمین کروی اطلاعیه دادند و نه حجت الاسلام و المسلمین خاتمی اطلاعیه صادر کردند و نه بنده و دوستانم. با این وصف یک بار دیگر مردمی خداجوی به صحنه آمدند و نشان دادند که شبکه های وسیع اجتماعی و مدنی که در طول انتخابات و بعد از آن به صورت خود جوش شکل گرفته است، منتظر اطلاعیه و بیانیه نمی مانند. در حالی که مردم نه روزنامه همراه و مشوقی در کنار خود داشتند و نه از صدا و سیما، به عنوان رسانه ای ملی و بی طرف و منصف و عاقل بهره می بردند. باز همه ملت ها و جهانیان شاهد بودند که در میان طوفانی از تهدیدها و تبلیغات و تکفیرها و اهانتها، عزاداران حسینی در این روز مقدس حسین گوین به صورت مسالمت آمیز و بدون شعارهای تند روانه میدانها و مسیرهایی شدند که خود انتخاب کرده بودند و این بار نیز چون دفعات گذشته با اعمال تحریک آمیز مواجه شدند، خشونت های غیرقابل باور چون زیر کردن راهپیمانان، تیراندازی نیروهای لباس شخصی که امروز هویت آنها بر کسی پوشیده نیست و روز بروز پرده از چهره آنان و سرانشان کنار زده می شود، فاجعه ای را آفرید که اثرات آن به این زودی از صحنه سیاسی کشورمان رخت برنخواهد بست.

مشاهده فیلم های تکان دهنده عاشورا نشان می دهد که اگر شعارها و حرکات جاهایی به سمت افراط غیر قابل قبول کشانده می شود، ناشی از به زیر انداختن افراد بی گناه از روی پل ها و بلندی ها، تیراندازی ها و آدم زیر کردن ها و ترورهاست .جالب آنکه در بعضی از این فیلم ها دیده شده است که مردم در پشت چهره نیروهای انتظامی و بسیجی مهاجم برادران خود را می بینند و در شرایط بحرانی و پر از خشم و هیاهوی آنروز سعی می کنند بدانها آسیبی نرسد. اگر صدا و سیما یک جو انصاف و عقل داشت می توانست برای تلطیف فضا و نزدیک کردن مردم به همدیگر گوشه ای از این صحنه ها را نشان دهد. ولی هیئات! جریان روزهای بعد از عاشورا و گسترش دستگیریها و دیگر تمهیدات دولتی نشان می دهد که مسئولان اشتباهات گذشته را این بار در وسعت بیشتر تکرار می کنند و آنها می اندیشند سیاست ارعاب تنها راه حل است.

گیرم که چند روز با دستگیریها، خشونت ها، تهدیدها و بستن دهان روزنامه ها و رسانه ها سکوت برقرار گردید، تغییر قضاوت مردم را نسبت به نظام چگونه حل می کنید؟ تخریب مشروعیت را چگونه جبران می

نمائید؟ نگاه ملامت آمیز و متعجب همه جهانیان از این همه خشونت یک دولت به ملت خود را چگونه تغییر می دهید؟ با مشکلات بر زمین مانده اقتصادی و معیشتی کشور که به دلیل ضعف مفرط دولت روزبروز وخیم تر می شود چه می کنید؟ با چه پشتوانه ای از کارآمدی و انسجام ملی و سیاست خارجی موثر، سایه قطعنامه ها و امتیازخواهی های بیشتر را در سطح بین الملل از سر کشور و ملتمان دور می کنید؟

اینان می اندیشند با عقب راندن نخبگان و روشنفکران و دانشگاهیان و فعالان از صحنه سیاسی خواهند توانست بدون پرداختن ریشه ای به مسائل امروز کشور به دیروز قبل از انتخابات برگردند؟ اما کسانی که تاریخ را خوانده اند و کمی با ماهیت پیچیده جوامع آشنایی دارند می دانند که این تفکر ناشی از یک توهم واقع گریز و پناه بردن به رویکردهای کم عمق و گول زنده است.

بنده به صراحت و روشنی می گویم فرمان اعدام و قتل و زندانی کروی و موسوی و امثال ما مشکل را حل نخواهد کرد. سخنان روز چهارشنبه میدان انقلاب و قبل از آن نماز جمعه هفته پیش دانشگاه که توسط چهره های منتسب به نظام ایراد گردید، نتایج هر نوع اقدام تروریستی را مستقیماً به سمت کانون نشانه خواهد رفت و گره مشکل بحران کنونی را ناگشودنی خواهد ساخت. گوساله و بزغاله خواندن بخش عظیمی از جامعه و خش و خاشاک نامیدن آنان و مباح کردن خون عذاران حسینی فاجعه ای است که هم اکنون توسط افرادی مشخص و صدا و سیما در جامعه رخ داده است. این چه سخنرانی است که از تریبون دولتی مردم را به جنگ با یکدیگر دعوت می کند و یک عده را حزب الله می نامد و عده ای دیگر را حزب الشیطان؟ بارها در یک سخنرانی کوتاه اعلام می کند مردم توجه کنید جنگ است! آیا این سخنان دعوت به جنگ و شورش داخلی نیست؟ با توجه به استفاده از اصطلاحات مذهبی و اشاره به آیات و روایات، این مراجع عظام و روحانیون فاضل هستند که می توانند بگویند با این گونه اشخاص چه می توان کرد؟

آنچه به بنده به عنوان یک فرد کوچک این جامعه مربوط می شود استقبال از هر هجمه ای در راه اسلام و کشور عزیزمان است و سخنان چند روز اخیر بنده را به یاد کلام امام رحمه الله علیه می اندازد که "بکشید ما را، ما نیرومند تر می شویم." بنده ابایی ندارم که یکی از شهدایی باشم که مردم بعد از انتخابات در راه مطالبات به حق دینی و ملی خود تقدیم کردند و خون من رنگین تر از آن شهدا نیست.

بنده به صراحت می گویم تا وجود یک بحران جدی در کشور به رسمیت شناخته نشود، راهی برای خروج از مشکلات و مسائل پیدا نخواهد شد. عدم اذعان به بحران، توجیه گر ادامه راه حل های سرکوبگرانه خواهد شد. اذعان به وضعیت بحرانی می تواند راه حل را نه در سرکوب که بر سر آشتی ملی قرار دهد. تهمت بی دینی و همراهی با قدرتهای بیگانه مستکبر و افراد بدنام و جریانهای منحوسی چون منافقین به فرض آنکه به حذف فیزیکی تعدادی از خدمتگزاران اسلام و مردم منتهی شود ناشی از چشم بستن به ماهیت مشکلات ملی کشور است. من به عنوان یک دلسوز می گویم منافقین با خیانت ها و جنایت های خود مرده اند، شما برای کسب امتیازهای جناحی و کینه ورزی آنها را زنده نکنید.

من لازم می دانم قبل از آنکه راه حل خودم را برای خروج از بحران مطرح سازم، برهویت اسلامی و ملی و

مخالف سلطه بیگانگان و وفادار به قانون اساسی ما و جنبش سبز تاکید نمایم. ما پیروان اباعبدالله حسین علیه السلام هستیم. ما شیفتگان حریتی هستیم که منادیش آن امام مظلوم بود. ما پیرو کسی هستیم که در قلمرو وسیع اسلامی ربودن خلخالی از پای یک زن را بر نمی تابید. ما معتقد به تفسیر رحمانی از اسلام هستیم که انسانها را یا هم کیش هم می دانند و یا همسانانی در خلقت. نگاهی که بر کرامت ذاتی انسان باور دارد و بر نمی تابد که ضارب او در زندان با غذایی جز شبیه غذای او نگهداری شود و یا مورد شکنجه و امثال آن قرار گیرد. بنده و دوستان عزیزم که امروز بسیاری از آنها در زندانها محبوس هستند پای بندان سرسخت استقلال کشور هستیم و از اینکه بازار اسلامی ما تبدیل به یک بازار مکاره برای کالاهای بیگانه شده است رنج می بریم. ما به شدت با فساد موجود که ناشی از سیاستهای سوء و عدم تدبیر است مخالفیم. ما می گوئیم نهاد بزرگ و تاثیر گذاری چون سپاه اگر هر روز چرتکه بیاندازد که قیمت سهام چقدر بالا و پائین رفته نمی تواند از کشور و منافع ملی آن دفاع نماید؛ هم خود به فساد کشیده می شود و هم کشور را به فساد می کشاند. ما می گوئیم و حاضریم در مباحثات نشان دهیم که امروز منافع و حقوق مستضعفان و کارگران و کارمندان و سایر اقشار ملت در یک فساد بزرگ در حال غرق شدن است. جنبش سبز مخالف دروغ است و آنرا آفتی خانمان برانداز برای کشور می داند و از اینرو دروغ های سیاسی و امنیتی و اقتصادی و فرهنگی و امثال آنرا خطری بزرگ برای کشور می دانیم.

ما یک دولت و نظام صادق و رؤف و با شفقت و مبتنی بر آراء مردم می خواهیم که به تنوع آراء و عقاید مردم نه به شکل تهدید که بلکه بصورت یک فرصت نگاه کند. ما سرک کشیدن به زندگی خصوصی مردم، تفتیش عقاید، تجسس، بستن روزنامه ها و محدود کردن رسانه ها را مخالف دین مترقی و رهایی بخش خود و مخالف قانون اساسی برآمده از این دین می دانیم. ما ضایع کردن یک ریال از بیت المال را در جهت اهداف بانندی و جناحی حرام می دانیم و می گوئیم که سند چشم انداز ملی بیست ساله که به تایید همه ارکان نظام رسیده است امروز به یک ورق پاره بی ارزش تبدیل شده است. ما هشدار می دهیم که رقیبان بزرگی در منطقه با رشدهای اقتصادی دو رقمی در حال ظهور هستند و روز به روز قوی تر می شوند. درحالیکه ما متاسفانه از دادن یک بودجه سالانه و نگهداشتن حسابهای ذخیره ارزی و امانت در سپرده های مردم و پاسخگویی در مقابل دیوان محاسبات عمومی و مجلس شورای اسلامی عاجز هستیم.

ما نه آمریکایی هستیم و نه انگلیسی. تا حال نه کارت تبریکی برای روسای کشورهای بزرگ فرستاده ایم و نه امید یاری آنها را داریم و می دانیم با اصالت قدرت در روابط بین الملل هر کشور به دنبال منافع ملی خود است و ما بیزار از کسانی هستیم که بر عرف و اعتقادات دینی و ملی ملت خود احترام نمی گذارند. و مضحک است که بما تهمت اهانت به قرآن، عاشورای امام حسین یا پاره کردن عکس حضرت امام قدس سره زده شود. مسلمانا حرمت شکنی اگر در روز عاشورا صورت گرفته باشد مورد تایید ما نیست، اما بدترین نوع حرمت شکنی را کشتن بندگان بیگناه و عزادار در روز عاشورا و در ماههای حرام می دانیم.

اما من بر آنم که راه حل مشکلات پیش آمده و بحران موجود چنین است؛ وضعیت کشور امروز چون رودخانه

خروشان و عظیمی است که سیلابهای تند و حوادث گوناگون باعث طغیان و گل آلود شدن آن شده است. راه آرام کردن این رودخانه بزرگ و روشن ساختن و زلال کردن آب آن در یک اقدام سریع و عاجل امکان پذیر نیست. اندیشیدن باین گونه راه حلها که عده ای توبه کنند و عده ای معامله کنند و بده و بستانی صورت گیرد تا این مشکل بزرگ حل شود عملا به بیراهه رفتن است.

بنده راه حل را در روانه ساختن نهرها و چشمه هایی از آب روشن و شیرین به بستر این رودخانه می دانم که بتدریج و طی یک فرآیند تدریجی کیفیت آب و وضع رودخانه را تغییر دهد. و نیز اعتقاد دارم که هنوز دیر نشده است و نظام ما آن قدرت را دارد که در صورت تدبیر و در صورت داشتن یک نگاه احترام آمیز و توام با ملاحظت به همه ملت و اقشار آن این مهم را بانجام برساند. بنده تعدادی از این راه حلها را که چون نهرها و چشمه هایی از آب روشن می تواند فضای ملی را تحت تاثیر قرار دهد و اوضاع را به سمت بهبود ببرد، بیان می کنم:

1. اعلام مسئولیت پذیری مستقیم دولت در مقابل ملت و مجلس و قوه قضائیه به نوعی که از دولت حمایت های غیرمعمول در مقابل کاستی ها و ضعف هایش نشود و دولت مستقیما پاسخگوی مشکلاتی باشد که برای کشور ایجاد کرده است. به یقین اگر دولت کارآمد و محق باشد خواهد توانست جواب مردم و مجلس را بدهد و اگر بی کفایت و ناکارآمد بود مجلس و قوه قضائیه در چهارچوب قانون اساسی با او برخورد خواهند کرد.
2. تدوین قانون شفاف و اعتماد برانگیز برای انتخاباتها به نوعی که اعتماد ملت را به یک رقابت آزاد و منصفانه و بدون خدعه و دخالت قانع سازد. این قانون باید شرکت همه ملت را علیرغم تفاوت در آراء و اندیشه ها تضمین کند و جلوی دخالت های سلیقه ای و جناحی دست اندرکاران نظام را در همه سطوح منتفی سازد. مجالس اولیه انقلاب می تواند به عنوان الگویی مورد توجه قرار گیرند.
3. آزادی زندانیان سیاسی و احیاء حیثیت و آبروی آنها. بنده یقین دارم که این اقدام نه به ضعف که به درایت نظام تعبیر خواهد گشت. و نیز آگاهی که جریانهای سیاسی منحنی با این راه حل مخالف هستند.
4. آزادی مطبوعات و رسانه ها و اجازه نشر مجدد روزنامه های توقیف شده جزء ضروریات روند بهبود است. ترس از آزادی مطبوعات باید از بین برود و تجربیات جهانی در این زمینه باید مورد توجه قرار گیرد. گسترش کانال های ماهواره ای و اهمیت یافتن آنها و تاثیرگذاری قاطع این رسانه که بخوبی ناکافی بودن روش های قدیمی و محدودیت صدا و سیما را می رساند. پارازیت ها و محدودیت های اینترنتی می تواند برای مدت کوتاهی اثرگذار باشد. تنها راه چاره داشتن رسانه هایی متنوع و آگاه و آزاد در داخل کشور است. آیا زمان آن نرسیده است که با اقدامی شجاعانه و ناشی از اعتماد به متفکران و نیروهای خلاق جامعه، نگاهها را از آنسوی مرزها به شکوفایی خلاقیت سیاسی و فرهنگی و اجتماعی داخلی برگردانیم؟
5. به رسمیت شناختن حقوق مردم برای اجتماعات قانونی و تشکیل احزاب و تشکل ها و پایبندی به اصل 27 قانون اساسی. اقدام در این زمینه که می تواند با درایت و همکاری همه علاقمندان به کشور صورت گیرد در طول چند ماه می تواند فضایی توام با دوستی و محبت ملی را جایگزین درگیری سازمان بسیج و نیروهای

امنیتی با مردم و یا درگیری مردم با مردم نماید. به بندهای فوق پیشنهادات دیگری نیز می توان اضافه کرد. به نظر بنده حتی یک جوی کوچک زلال در این بین می تواند مغتنم باشد. ضرورتی ندارد همه بندها با هم شروع شود. مشاهده عزم در این راه به روشنی افق کمک خواهد کرد. و کلام آخر آنکه همه این پیشنهادات بدون نیاز به توافق نامه و مذاکره و داد و ستدهای سیاسی و از موضع حکمت و تدبیر و خیرخواهی می تواند اجرایی شود.